

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕАТРУ, КІНО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ

імені І. К. Карпенка-Карого

	<p style="text-align: center;">Силабус навчальної дисципліни</p> <p style="text-align: center;">Телебачення як об'єкт культурологічних досліджень</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Спеціальність: 021 <u>Аудіовізуальне мистецтво та виробництво</u></p> <p style="text-align: center;">Галузь знань: 02 <u>Культура і мистецтво</u></p>
<p>Рівень освіти</p>	<p>Третій освітньо-науковий рівень</p>
<p>Статус дисципліни</p>	<p>Вибіркова</p>
<p>Семестр</p>	<p>2-й курс, 3-й семестр</p>
<p>Обсяг дисципліни, кредити ECTS / загальна кількість годин</p>	<p>ECTS - 3 кредити, 90 годин</p>

Мова викладання	Українська
Семестровий контроль	Залік
Програмні (загальні, спеціальні) компетентності	<p><i>Загальні компетентності</i></p> <p>ЗК 4. Здатність до проведення власних оригінальних наукових досліджень, що мають важливе теоретичне та практичне значення в сучасному культуротворчому процесі.</p> <p>ЗК 5. Здатність обирати й застосовувати ефективну методологічну базу досліджень, використовувати новітні дослідницькі методи</p> <p><i>Спеціальні компетентності</i></p> <p>СК 3. Здатність оперувати науковою мистецтвознавчою термінологією в сфері аудіовізуального мистецтва та виробництва</p>
Програмні результати навчання	<p>ПРН 1. Знати філософські аспекти пізнання закономірностей наукової і художньої творчості; основні тенденції розвитку історії мистецтва, наукову мистецтвознавчу термінологію в сфері аудіовізуального мистецтва та виробництва і вміти її доречно й коректно використовувати</p> <p>ПРН 4. Вміти ефективно використовувати сучасну методологію наукового пізнання та новітні методи наукових досліджень, аналізувати наукові тексти інших дослідників, критично ставитися до власних досліджень, вносити необхідні корективи в ході наукової роботи.</p> <p>ПРН 5. Вміти відобразити результати наукових досліджень у наукових статтях, матеріалах доповідей та тезах, опублікованих як у вітчизняних фахових виданнях, так і у виданнях, що входять до міжнародних наукометричних баз даних, професійно презентувати результати своїх досліджень на наукових конференціях, семінарах.</p> <p>ПРН 6. Знати історію й теорію аудіовізуального мистецтва та виробництва як галузі науки, за якою здійснюються власні дослідження; усвідомлювати місце результатів власного наукового дослідження в науковому дискурсі.</p> <p>ПРН 7. Вміти вирішувати організаційні проблеми в аудіовізуальному мистецтві та виробництві, ухвалювати обґрунтовані рішення для їх розв'язання.</p>
Анотація (зміст) навчальної дисципліни	<p>Опис навчальної дисципліни</p> <p>Програму навчальної дисципліни «Телебачення як об'єкт культурологічних досліджень» складено відповідно до освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми підготовки ОНП, ОТП: 026 «Сценічне мистецтво», 021 «Аудіовізуальне мистецтво», 021 «Аудіовізуальне мистецтво і виробництво». Навчальна дисципліна належить до циклу вибіркового компоненту. Предметом навчальної дисципліни є телебачення, як цілісна система соціокультурних зв'язків у тягlostі історичних процесів та розмаїтті теорій дослідження цього виду масової комунікації</p> <p>Мета навчальної дисципліни – оволодіння системою знань з історії та теорії телебачення; розуміння здобувачем третього ступеня освіти основних теоретичних засад телебачення, методології дослідження цього засобу масової комунікації;</p>

	<p>розкриття методів дослідження, вивчення процесів функціонування і розвитку масової комунікації, впливу телебачення на соціальні, політичні, економічні, культурні явища;</p> <p>Завдання сформулювати уявлення про основні історичні етапи існування зарубіжного та вітчизняного телебачення; окреслити дослідницькі стратегії та емпіричні методи вивчення проблем сучасного телебачення та їх застосування при дослідженні масово-комунікаційних явищ; розкрити основні соціологічні парадигми дослідження масової комунікації; дослідити суспільну природу засобів масової комунікації, яка пов'язана з їхніми функціональними особливостями; вивчити методи дослідження телебачення як засобу масової комунікації;</p> <p>Зміст навчальної дисципліни:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Телебачення в системі культури. 2) Основні теорії медіасфери 3) Інформаційний перехід телебачення на нові платформи мовлення: український досвід; 4) Основні суспільні функції телебачення Теорія масових комунікацій Герберта Маршалла Маклюена; 5) Телебачення як соціокультурний феномен; 6) Телевізійна комунікація як складова масової культури у світлі медіадосліджень; 7) Проблеми сучасного телебачення: пропаганда на телеекрані 8) Насильство на екрані як соціологічна проблема. 9) Основні емоційні доміанти сучасного екрану. Гендерні стереотипи сучасного телебачення. 10) Телевізійний дискурс в добу постмодернізму.
<p>Система оцінювання</p>	<p>ECTS, за національною шкалою</p>
<p>Рекомендована література</p>	<p style="text-align: center;">Базова:</p> <p>Бабенко В. Інформаційний перехід телебачення на нові платформи мовлення: український досвід. Вісник Львівського університету. Серія Журналістика. 2014. Випуск 39. С. 117-123.</p> <p>Зражевська Н. Теорія медій та суспільства. Київ: [Київ. ун-т ім. Б.Грінченка], 192 с.</p> <p>Іванов В. Соціологія масової комунікації. – Тема 4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=book.index&book=109</p> <p>Мак-Квейл Д. Теорія масової комунікації / пер. з англ. О.Возьна, Г.Сташків. – Львів: Літопис, 2010. – С. 243-300.</p> <p>Мащенко І. Г. Енциклопедія електронних мас-медіа. У 2 т. Т. 1. Всесвітній відеоаудіолітопис: дати, події, факти, цифри, деталі, коментарі, персоналії. Запоріжжя, 2006. 384 с.</p>

Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник для студентів педагогічних коледжів / Ред.-упор. В.Ф. Іванов, О.В. Волошенко; За науковою редакцією В.В. Різуна. – Київ: Центр Вільної Преси, 2014. – 431 с.

Методологія досліджень мас-медіа: робоча книга (handbook) / за заг. ред. К. Г. Сірінюк-Долгарьової. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 156 с.

Нетреба М. Історія становлення та розвитку телебачення у міжнародному масштабі. Вісник Дніпропетровського університету 2017. Вип. 17. Серія «Соціальні комунікації». С. 80-84.

Титиш Г. Спін як метод маніпуляції ЗМК: український та американський досвід. – К., 2006.

Чиж І. Теорія масових комунікацій Герберта Маршалла Маклюена: Проекція на сучасні тенденції суспільного розвитку. <http://slovoprosvity.org/2018/11/07/teoriya-masovyh-komunikatsij-herberta-marshalla-maklyuena-proektsiya-na-suchasni-tendentsiji-suspilnoho-rozvytku/>

Яремчук С. Соціологія масової комунікації : навч. посібник / С. С. Яремчук. – Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2015. – 248 с.

Ятчук О.М. Інтерактивне телебачення: соціально-комунікаційні моделі та технології: монографія. Дніпро: УМСФ, 2018. 136 с.

Допоміжна:

Арістова І.В. Державна інформаційна політика: організаційно- правові аспекти / Заг. ред. О.М. Бандурка. – Харків: УВС, 2000.

Бекешкіна І. Опитування громадської думки. Посібник для журналістів і політиків. – К., 2012.

Буряк В.Д. Журналістська творчість як система образної комунікації: Навч. посіб. – Дніпропетровськ: РВВ; ДНУ, 2003.

Ведерникова І. Чому прокололися соціологи? // Дзеркало тижня. – 2006. –1-7 квітня. Вказівки продюсерам Бі-Бі-Сі. – К., 1998.

Головенко Р. Статус журналіста [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://imi.org.ua/?read=751:2>

Данькова Н. Журналістській освіті допоможуть почути запити медіа ринку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.telekritika.kiev.ua/articles/141/0/9008/scm_mediaosvita/

Дуцик Д.Р. Політична журналістика. – К.: ВД “Києво-Могилянська Академія”, 2000.

Етичні засади роботи журналіста: західний досвід. – К., 2002.

Журналістська етика в Україні: вибори-2002 і погляд у майбутнє. Матеріали конференції. – К., 2002.

Засоби масової інформації і мораль // Глобальні питання . – К., 2001. – Т. 6. – No1.

Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми. – К., 2006.

Захаров Є. Порушення свободи вираження поглядів під час виборчої кампанії 2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.khpg.org/index.php?id=1141752068>

Іванов В. Ф. Механізм доступу до інформації (зарубіжний досвід) // Вісн. Київ. ун-ту – 1997. – Сер. Журналістика.

Іванов В., Сердюк В. Журналістська етика: 3-є вид., випр. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. – 224 с.

Копатько Є. Чи варто нам довіряти? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.exitpoll.org.ua/?idt=257&langid=1>

Костенко Н. Презентація політики у новинному форматі // Медіа. Демократія. Культура / За ред.. Н.Костенко, А.Ручки. – К.: Інститут соціології НАН України, 2008. – С. 87-109.

Крейг Р. Інтернет-журналістика. Робота журналіста і редактора у нових ЗМІ. – К., 2007.

Крейг Р. Інтернет-журналістика: робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / Перекл. з англ. А. Іщенка. – К.: Видавничий дім «Києво- Могилянська академія», 2007. – 324 с.

	<p>Недопитанський М., Карась М., Ільченко В. Уроки з журналістської практики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/Uroki_journ_praktiki.pdf</p> <p>Олійник Є. Євген Федченко: «Ми одразу абстрагувалися від розуміння журналістики як творчості» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.telekritika.kiev.ua/articles/141/O/9396/fedchankointerview/</p> <p>Різун В. В. Маси: Тексти лекцій. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2003.</p>
Матеріально-технічне забезпечення дисципліни	Аудиторія, програмне забезпечення Zoom, moodle
Кафедра	Кінознавства
Факультет / Інститут	Інститут екранних мистецтв
Викладач (-і)	<p>Прізвище, ім'я, по-батькові Журавльова Тетяна Василівна</p> <p>Посада: ст. викладач</p> <p>Вчене звання:</p> <p>Науковий ступінь: кандидат мистецтвознавства</p> <p>E-mail: t.zhuravliova@knutkt.edu.ua</p>